

MARCUS PFISTER

RIBA DUGINIH BOJA

EPTA
Najljepše slikovnice svijeta

Riba duginih boja, nazvana Srebrica, sa svojim blistavim ljuskama najljepša je riba u oceanu. Ali kako je tašta i umišljena, s vremenom sve više ostaje sama. Napokon shvati da se prijatelje ne može pridobiti samo ljepotom. Nadvlada taštinu i podijeli svoje blago s ostalim ribama.

Nagrada "Christopher Award", New York 1992
1. nagrada "Critici in Erba", Bologna 1993
Nagrada "Kate Greenaway Award", Velika Britanija 1993

© 1992 Nord-Süd Verlag AG,
Gossau Zürich, Switzerland
© 1996 EPTA Založba najlepših slikanic,
Ljubljana, Slovenija
Naslov izvirnika:
Der Regenbogenfisch
Prevela Sunčana Škrinjaric

CIP: COBISS ID 60639744
UDK 830(02 053 2)-34
ISBN 961-6018-40-X

MARCUS PFISTER
RIBA DUGINIH BOJA

PREVELA SUNČANA ŠKRINJARIĆ

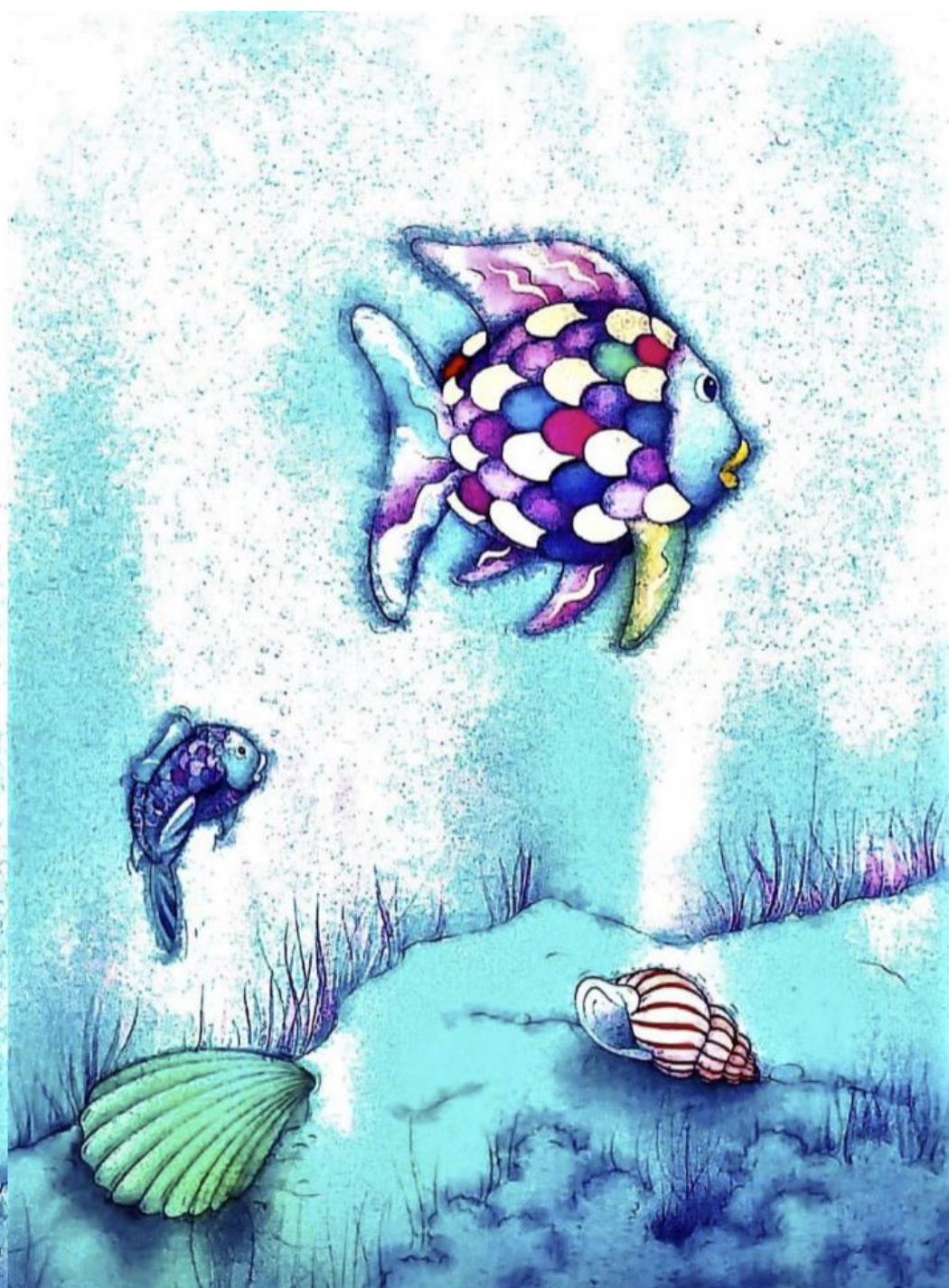
EPTA
Najljepše slikovnice svijeta

Daleko, usred mora, živjela je riba.
Ali ne neka obična ribica, nikako.
Bila je to najljepša riba u cijelom oceanu.
Njezino tijelo prekriveno blistavom krljušti,
ljeskalo se u svim duginim bojama.

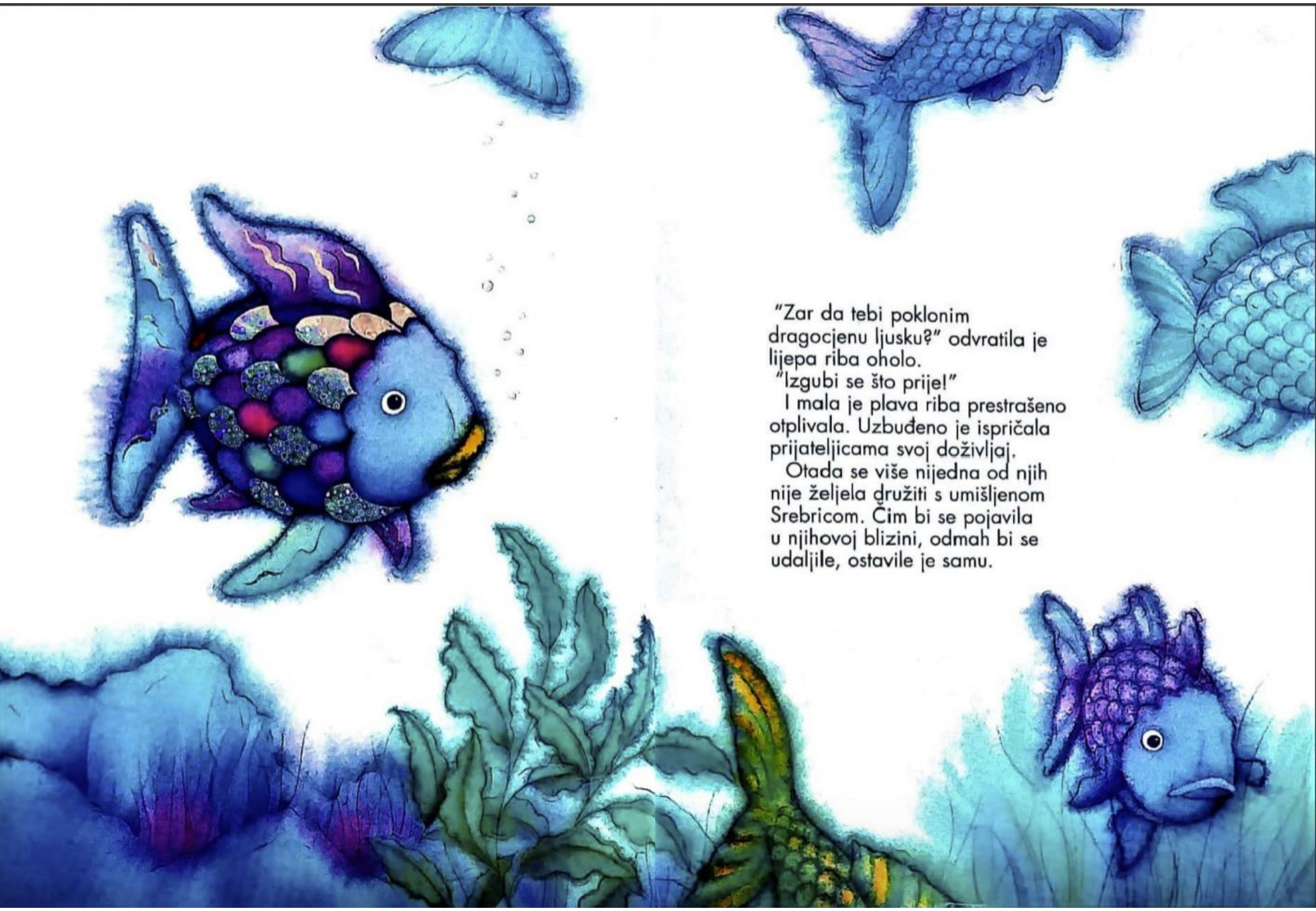
Druge su se ribe divile njezinim šarenim i svjetlucavim ljuskama. Nazvale su je Ribica-Srebrica.

"Dodi, Ribice-Srebrice! Igraj se s nama!" pozivale su je. Ali Srebrica je bila tašta. Nije se obazirala, plivala je nijemo i oholo pokraj njih.

Mala plava riba bila je uporna.
"Ribice-krasotice, čekaj me! Pokloni mi
samo jednu ljuščicu. One su prekrasne,
a ti ih imaš mnogo!"

"Zar da tebi poklonim
dragocjenu ljusku?" odvrtila je
lijepa riba oholo.

"Izgubi se što prijel!"

I mala je plava riba prestrašeno
otplivala. Uzbudeno je ispričala
prijateljicama svoj doživljaj.

Otada se više nijedna od njih
nije željela družiti s umišljenom
Srebricom. Čim bi se pojavila
u njihovoj blizini, odmah bi se
udaljile, ostavile je samu.

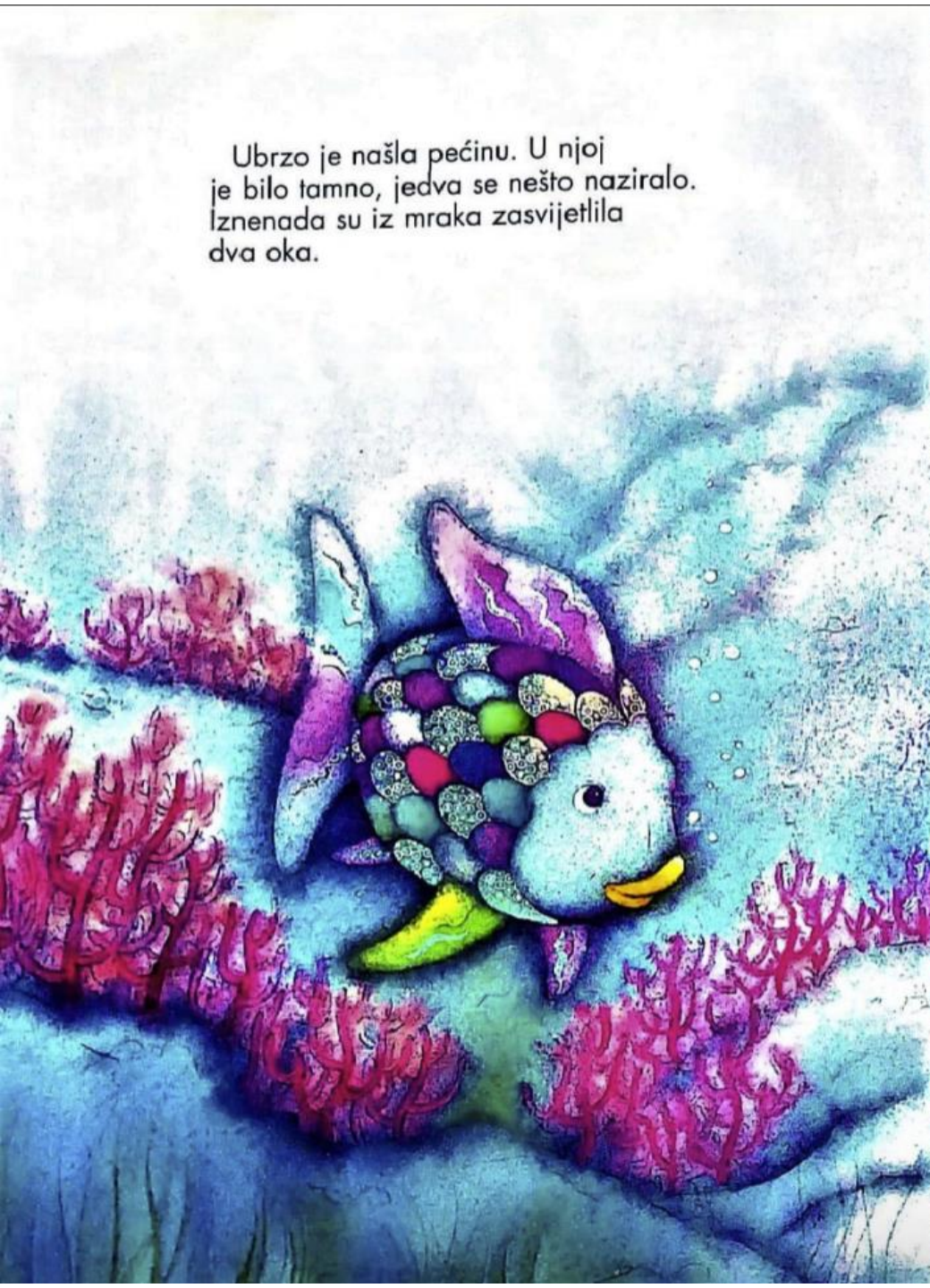

Što je vrijedila Srebrici njezina blistava
ljepota ako joj se više nitko nije divio?
Sada je bila najosamljenija riba u cijelom
oceanu!

Jednog se dana potužila morskoj
zvijezdi i rekla joj žalosno: "Pa, ja sam
ipak lijepa! Zašto me nitko ne voli?"

"U pećini iza koraljnog grebena živi
mudra hobotnica Osmokraka. Možda ti
ona može pomoći," savjetovala je
morska zvijezda Srebrici.

Ubrzo je našla pećinu. U njoj
je bilo tamno, jedva se nešto naziralo.
Iznenada su iz mraka zasvijetlila
dva oka.

"Čekala sam te," reče Osmokraka
dubokim glasom.

"Valovi su mi ispriповijedali tvoju priču.
Zato poslušaj moj savjet: pokloni svakoj
ribi po jednu svoju ljusku. Tada više nećeš
biti najljepša riba u oceanu, ali bit ćeš
opet sretna."

Srebrica je željela kazati
još nešto, no hobotnica Osmokraka
iščeznula je u tamnom oblaku tinte.
"Moje ljuske pokloniti? Moje čudesne
krljušti u duginim bojama?" zapanjila se
riba-ljepotica. "Nikada! Ne! Kako bih bez
njih bila sretna?"

Nenadano osjeti lagan dodir
perajom. Mala plava riba bila je opet tu!
"Srebrice, nemoj se ljutiti! Pokloni mi
barem jednu blistavu ljuščicu!"
Srebrica je oklijevala.
"No, dobro, samo sasvim malu,
najmanju ljusku," mislila je,
"to se neće ni primijetiti."

Pomno potraži i iščupa najmanju ljusku.
"Evo, poklanjam ti je! Ali sad me ostavi
na miru!"

"Puno, puno hvala," grgotala je
mala plava riba zadovoljno.

"Ti si dobra, Srebrice!"

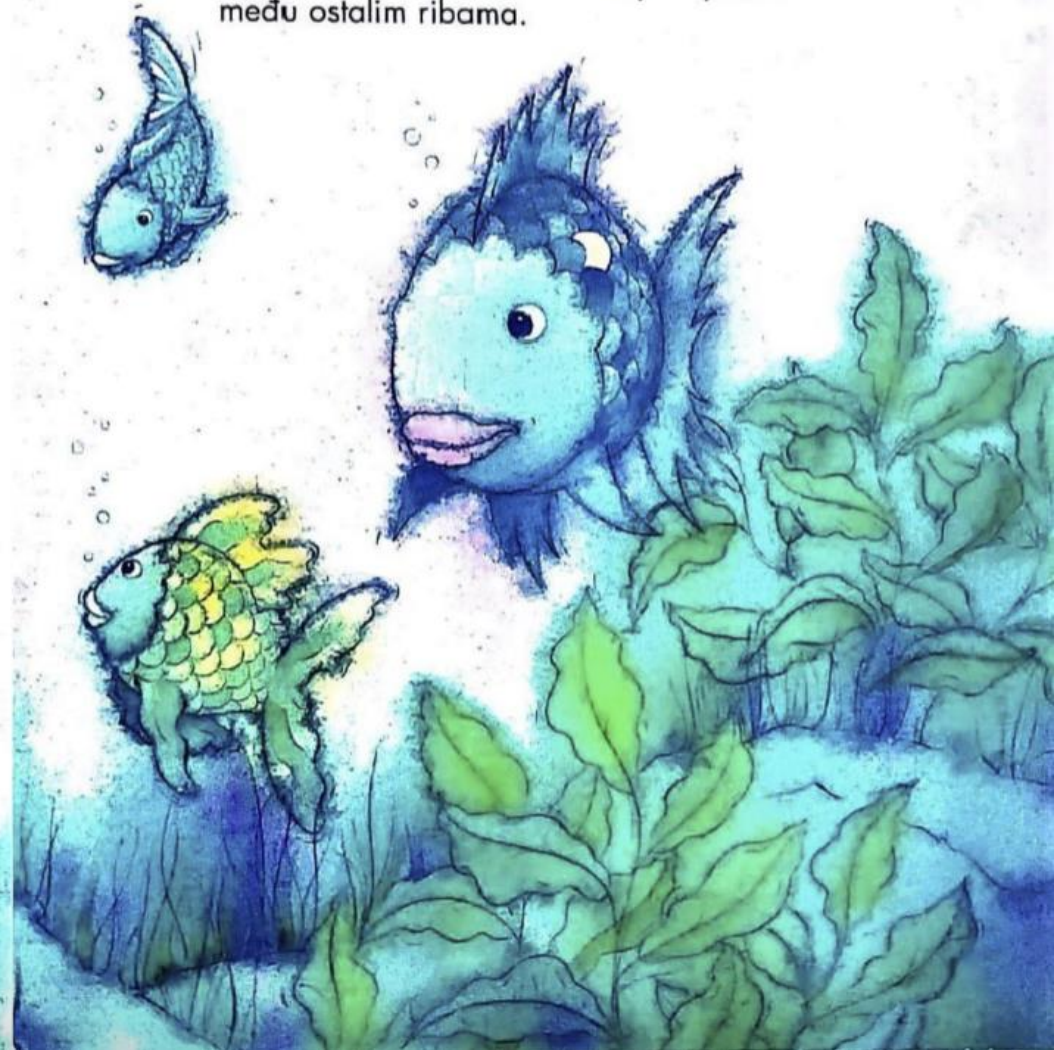
Ribi-ljepotici godila je pohvala.
Odjednom se osjećala vedro i smireno.
Još je dugo gledala za malom plavom
ribom koja je presretna plivala morem
uzduž i poprijeko.

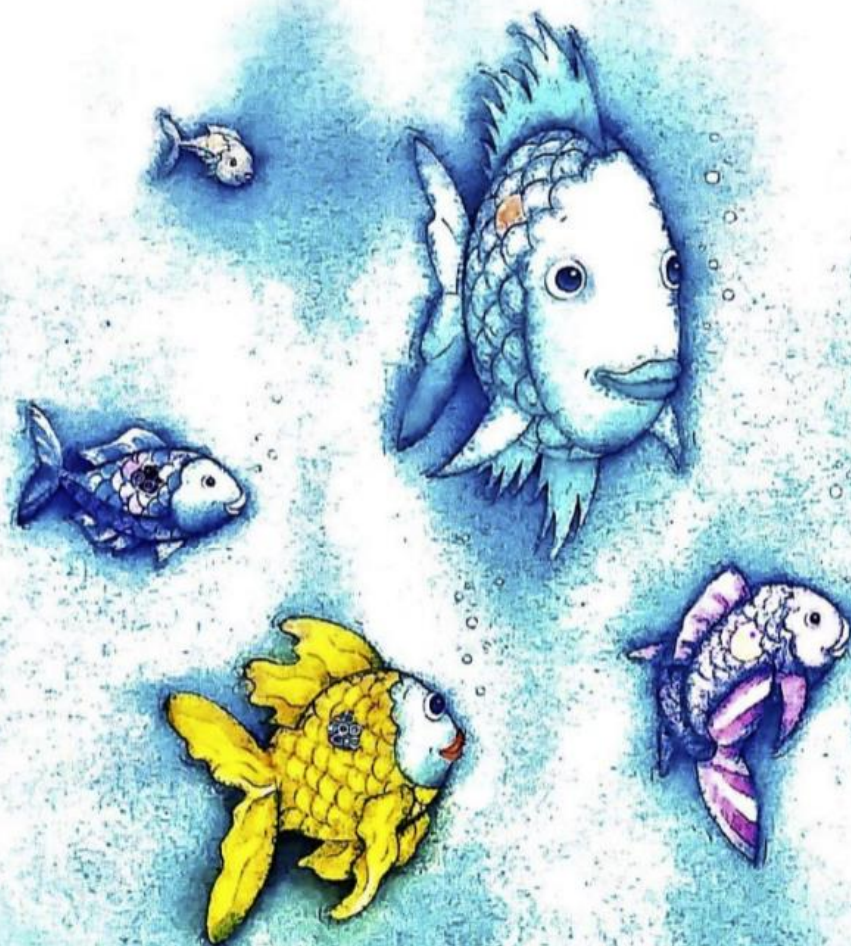

Mala plava riba s blistavom ljuščicom kretala se vodom poput strijele. I nije prošlo mnogo vremena, a Srebrica je bila okružena mnoštvom raznih riba. Sve su one željele po jednu blistavu ljusku.

I zamislite, Srebrica je dijelila svoje ljuske desno i lijevo, nije ih nimalo štedjela. I još je pritom bivala sve sretnijom. Što je više oko nje u vodi svjetlucalo i blistalo, to se bolje osjećala među ostalim ribama.

Napokon je Srebrici, ribi duginih boja, ostala samo jedna blistava ljuska. Sve je druge poklonila. A bila je sretna kao nikad dotad!

"Dođi, Srebrice, dođi i igrati se s nama!" dozivale su je ostale ribe.

"Dolazim!" odgovorila je veselo i s njima otplivala daleko, na morsku pučinu.